

Düş Ülkesine Doğru

— şafaknur · 31 Temmuz 2014

*** ...Düş Ülkesine Doğru... ***

Karanlığın, güneşi uğurladığı bir zamandı
Tam, gitti ve bitti derken
Yokluğuna artık, alışmaya başlarken,
Anıları yırtarak çıktın karşıma yine...
O haşın ama bir o kadarda ürkek bakışlarla
Oturuverdin izinsiz karşıma
Yosun rengi gözlerinle
Sessizce kanayan yarama basıverdin yine tuzu...
Oysa...
Oysa oturmuştum ben çilingir soframa güzelce
Demlenip kendi kendime
Boşalan ve sayısı artan kadehlerimle dertleşiyordum
Sensizliğin verdiği acıyı yudum yudum
Paylaşıyordum onlarla sessizce...
Senli sularda boşa kürek çekmekten yoruldum
Ufku görülmeyen denizlerde kayboldum
Yokluğunun ayazında çok üşüdüm
Yaktığım sadakatsizlik kandillerinde bile
Kuru bir yaprak gibi titredim.
Aynı denizde dalgalansak da,
Farklı sahillere vurduk hep, asılsız bahanelerle...
Evet
Bunlar yüreğimin,
sancılı hüznlerimin kalemi olup yazdığı,
Lavlarla kavrulmuş ve kuraklaşmış
Toprakların altında kalan
Gün yüzüne hasret bir yaban çiçeğinin masalı işte.
Kurumaya yüz tutmuş bir çiçeği hazine gibi ruhunun
Odasında saklasan
Ne yazar ki...
Sus,
sus artık, konuşma!
Sadece dinle beni

Yalancı kehânetlerini,
Esaretliğini düşünmek bile
Gözlerimde sel olmaya hazır bekliyorlar
İçin için sızlayan sol yanımla
ve
Hicranlı şarkılarla acılı coşkularla hem de...

En çok ta geceleri,
Geceleri yalnızken koyuyor özlem,
yüreğime bûselerini
Ve lâl olmuş dilimdeki sitem ise,
Sevişiyor susamış dudaklarımla...
Mühürlediğim aşk pazarımın kepenklerini,
Susunluğa mahkum ettiğim dilimi
Açtırma bana artık mâzinin kapısını...

Son isteğim ise;
İzin ver de dilim küssün sevgiliye
Ruhumda gücensin sevgine
Ne olur...
Bırak ta gideyim artık,
Çerçevesi hayâl olan resminle,
Cezamı keserken kırdığın kalemle
Can evimden yaktığın gözlerinle
Kendi yıkık hâyâllerimin düş ülkesine doğru...

Şafaknur YALÇIN